

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. évi március hó 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A hivatali visszaélés büntette miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. évi október hó 6. napján kihirdetett 8.B.608/2009/28. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

I. r. vádlott

bűnös:

- 2 rb. társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntettében (Btk. 225. §)

II. r. vádlott

bűnös:

- 2 rb. társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntettében (Btk. 225. §).

Ezért az ítéltábla mindkét vádlottat megrovásban részesíti.

A felmerült 49 775 (negyvenkilencezer-hétszázhetvenöt) forint bűnügyi költségből I. r. vádlott 24 888 (huszonnégyezer-nyolcszáznyolcvannyolc) forintot, míg II. r. vádlott 24 887 (huszonnégyezer-nyolcszáznyolcvanhét) forintot köteles megfizetni.

II. r. vádlott személyi igazolványának száma: ...

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlottak bűnösségének a megállapítása és büntetés kiszabása végett.

A vádlottak és a védőjük az ítéletet tudomásul vették, a Fellebbviteli Főügyészség a tényállás kiegészítését, az indokolás helyesbítését, majd ezt követően a vádlottak 2-2 rb. társtettesként elkövetett hivatali visszaélés bűntettében való bűnösségének a megállapítását és megrovás alkalmazását indítványozta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tényállása kis részben hiányos és az kis részben ellentétes is az iratok tartalmával (Be. 351. § (2) bekezdés b/ és c/ pont), ezért azt a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - kiegészíteni, illetve helyesbíteni szükséges a következők szerint:

- Az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló 20/1984. (XII. 21.) KM rendelet 2. §-ának (1) bekezdése alapján „Az utak forgalmának szabályozása, valamint a közúti jelzések elhelyezése ... az út kezelőjének a feladata”, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 33. § (1) bekezdés c/ pontja szerint pedig „a közút kezelője a helyi közutak tekintetében a helyi önkormányzat”.
- II. r. vádlott a Btk. 137. § 1/j. pontja szerint minősül hivatalos személynek (ítélet 2. oldal 4. bekezdés).
- A munkaidő kezdete után 2008. szeptember 29-én hívatta I. r. vádlott T1 tanút a polgármesteri irodába, ahol T1 azon kérdésére, hogy „akkor mind a kettőt szternózzam, ezét is, meg a másikat is?” azt mondta, hogy „a VÁTI-t is meg a munkaügyi központot is, igen.” (ítélet 3. oldal 4. bekezdés, nyomozati iratok 47. oldal alul).
- II. r. vádlott T1-t arra hívta fel, hogy „méltányosságból, saját hatáskörbe szternózd le ezt a papírt”, illetve „húzd le a papírt, vagy szternózd” (nyomozati iratok 61. oldal közepe, illetve vége).
- A vádbeli napon mindkét vádlott tudatában az volt, hogy T1 eljárása jogszerűnek minősül (nyomozati iratok 53., illetve 55. oldal utolsó bekezdései).
- Az ítélet 4. oldal 3. bekezdéséből mellőzni szükséges a „mint jogszabálysértő intézkedést” kitélt.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét ezen kiegészített, illetve helyesbített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

A tényállás pontosítása körében a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a nyilvánvaló elírások helyesbítésén túl a tényállás kiegészítésére az elsőfokú bíróság által hitelesnek és felhasználható bizonyítéknak elfogadott hangfelvétel a nyomozati iratok 43-63. lapszámig tartó írásbeli változata alapján került sor, továbbá mindkét vádlott „jogosnak” tartotta T1 intézkedését, ezért a másodfokú bíróság a „mint jogszabálysértő intézkedést” kitélt a tényállási rész utolsó előtti bekezdéséből mellőzte.

Az elsőfokú bíróság indokolásában megalapozottan kifejtett azon megállapításokkal a másodfokú bíróság egyetért, melyek szerint T1-nek, mint közterület felügyelőnek a szabálysértés miatt jogosultsága volt intézkedni, emellett kötelessége is volt (ítélet 5. oldal 3. bekezdés), valamint, hogy T1 közterület felügyelőként járt el a tilosban parkoló három gépkocsi üzemenben tartójával szemben..., s az eljárása jogszerű volt (ítélet 5. oldal vége, 6. oldal eleje), továbbá, hogy a bíróság hitelesnek fogadta el a felvételt, s az felhasználható bizonyítékként (ítélet 8. oldal 5. és utolsó bekezdés). Az elsőfokú bíróság a vádlottak és T1 közötti beszélgetés lényeges tartalmát is rögzíti. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy mivel a vádlottak a vádbeli napon T1 eljárását mindketten jogszerűnek tartották, így annak vizsgálata, hogy az ténylegesen megfelelt-e a vonatkozó jogszabályoknak, az ügy eldöntése szempontjából szükségtelen.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnössége kérdésében azonban téves álláspontot foglalt el, mivel az érdemben helytálló tényállásból helytelen jogi következtetést vont le a vádlottak bűnösségének a hiányára.

A Btk. 225. §-a kimondja: „Az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél, büntetett követet el.”

Jelen esetben a törvényi tényállás valamennyi eleme megvalósult, hiszen a vádlottak - a tényállásban is helyesen írtak szerint - hivatalos személyek, I. r. vádlott polgármesteri minőségében, II. r. vádlott pedig mint aljegyző abban a tudatban, hogy T1 közterület felügyelő eljárása jogszerű volt, hivatali helyzetükkel egyaránt visszaélve közösen törekedtek arra, hogy T1 közterület felügyelő, T2-t és T3-at mentesítse a közlekedési szabálysértéseik törvényes jogkövetkezményei alól. Ezzel nekik jogtalan előnyt kívántak szerezni.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával megváltoztatva - mindkét vádlottat társtettesként, mint szándékegységben cselekvőket a Be. 330. § (2) bekezdés b/ pontja alapján bűnösnek mondta ki 2-2 rb. társtettesként elkövetett hivatali visszaélés bűntettében (Btk. 225. §).

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az eset összes körülményeit figyelembe véve - különös tekintettel az időmúlásra, valamint arra, hogy a vádlottak kizárólag ... lakosságának érdekét tartották szem előtt - így a cselekményük az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, illetve más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, ezért őket megrovásban részesítette (Btk. 71. §).

A másodfokú bíróság a vádlottakat bűnösnek mondta ki, ezért őket a Be. 338. § (1) bekezdése értelmében a (3) bekezdésben írtakra figyelemmel az eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Végül rögzítette a másodfokú bíróság II. r. vádlott jelenlegi személyi igazolványának a számát is.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 386. § (1) bekezdés a/ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2011. év március hó 3. napja

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja.

A kiadmány hiteléül:

Kiadó.